

Sygn. akt: I C 196/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Pręcerek
Protokolant:	pracownik sądowy Katarzyna Rogucka

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie z powództwa J. J.

przeciwko A. K.

o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i zaniechanie naruszeń

1. oddała powództwo;
2. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powoda J. J. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od pozwanego A. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 138,95 zł (sto trzydzieści osiem złotych 95/100) tytułem zwrotu wydatków pokrytych tymczasowo ze Skarbu Państwa.

SSR Agnieszka Pręcerek

Sygn. akt I C 196/16

UZASADNIENIE

Powód J. J. wniósł o nakazanie pozwanemu A. K. przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez przywrócenie punktów między słupkami geodezyjnymi czyniącymi widoczną granicę pomiędzy działkami numer (...) i zaniechanie naruszeń, tj. usuwania punktów między słupkami geodezyjnymi czyniącymi widoczną granicę pomiędzy działkami numer (...) położonych w miejscowości K.. W uzasadnieniu powód wskazał, że pomiędzy działkami stron powód posadził plastikowe słupki od pastucha, jednakże w dniu 24 lutego 2016 r. pozwany samowolnie wtargnął na jego nieruchomość i przesunął słupek graniczny w głąb nieruchomości powoda, w sposób sprzeczny z rzeczywistym przebiegiem granicy (pозew k. 2-5).

Następnie w piśmie z dnia 23 marca 2016 r. powód wskazał, że żąda przywrócenia stanu poprzedniego zgodnie z prawem, a polegającego na wytyczeniu punktów granicznych między działkami stron, tak jak zrobił to uprawniony geodeta. Powód wskazał, że pozwany powinien postawić słupki graniczne w miejscach, które pozwany usunął w dniu 24 lutego 2016 r. Jednocześnie podniósł, że obecnie pozwany grodzi się 2 metry w głąb jego działki (pismo k. 12-13).

Pozwany A. K. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył, że słupki posadowione przez powoda były słupkami geodezyjnymi czy też granicznymi. Ponadto pozwany zaprzeczył by powód kiedykolwiek stawiał słupki geodezyjne przy pomocy uprawnionego geodety. (odpowiedź na pozew k. 28-29).

Na rozprawie w dniu 29 czerwca 2016 r. pozwany wskazał, że to nie były żadne słupki geodezyjne czy graniczne, ale zwykłe patyki, zaś słupki graniczne nadal znajdują się na granicy działek. Dodał, że on nie grodzi się w głąb działki powoda.

Na rozprawie w dniu 21 września 2016 r. powód z modyfikował żądanie pozwu wskazując, że żąda przywrócenia poprzedniego stanu zgodnego z prawem, poprzez wbicie białych słupków- 5 słupków po linii 300 metrów (k. 36).

Podczas oględzin powód oświadczył, że pozwany znaków granicznych nie naruszał. Dodał, że po linii granicy miał powbijane patyki, które wbijał geodeta, a on następnego dnia obok patyków powbijał plastikowe kołki. Ponadto powód wskazał, że dzisiaj są powbijane kołki drewniane i założony pastuch. Ostateczni na rozprawie dnia 18 stycznia 2017 r. powód oświadczył, że pozwany już cofnął naruszenie postawił słupki, a więc to już jest bezprzedmiotowe. Oświadczył, że nie wie czy chce cofnąć powództwo czy nie. Wniósł o zwrócenie mu kosztów jakie poniósł, w tym za adwokata- za napisanie pozwu (k. 63).

Powyższe stanowisko powód podtrzymał na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku, jednocześnie przekładając dwa paragony za wykonane usługi prawne (k.74).

Pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie powództwa, jednocześnie przyznał, że wyrwał kołki powbijane przez powoda (k.63).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są właścicielami sąsiadujących ze sobą działek oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...) położonych w miejscowości K..

O. śc bezsporna- potwierdzona odpis z księgi wieczystej k. 9

Pomiędzy działkami stron R. J. powbijał białe plastikowe kołki od pastucha, które miały obrazować przebieg granicy pomiędzy jego działką a działką sąsiada A. K..

W dniu 24 lutego 2016 r. powód na podstawie decyzji numer (...) z dnia 31 grudnia 2015 r. zezwalającej mu na usunięcie na działce (...) drzew, przystąpił do prac związanych z usunięciem tych drzew. Powyższe prace zlecił osobom trzecim. Prace te wykonywali J. B., S. C. oraz M. L.. Podczas prac usuwania drzew na działce powoda doszło do kłótni pomiędzy pozwanym, jego rodzicami oraz powodem. Rodzice pozwanego oraz pozwany sprzeciwiali się wycince drzew i utrudniali prace wycinkowe.

Dowód: decyzja z dnia 31.12.2015 r. k.7-8; zeznania świadka J. B. i k. 32 v.; zeznania świadka S. (...) C. k. 33; zeznania świadka M. L. k. 33-33v.; czuś ciowo przesłuchanie powoda k. 63 v.; przesłuchanie pozwanego k. 63 v.

Podczas kłótni pozwany A. K. przeszedł na działkę powoda i wyrwał powbijane plastikowe kołki od pastucha, które następnie zniszczył.

Okolicznośc przyznane

W toku trwającego postępowania pozwany A. K. powbijał na nowo słupki oraz dodatkowo założył na nich pastuch.

Okoliczności przyznane- potwierdzone oględzinami nieruchomości k.39-46

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przytoczonych wyżej dokumentów, fotografii, oględzin nieruchomości oraz zeznań świadków, których wiarygodność i rzetelność nie budziła wątpliwości. Nie budzą wątpliwości zeznania świadków, które są szczerze i obiektywne. Potwierdziły w większości okoliczności podawanych przez strony. W zakresie przesłuchania stron należy wskazać, że Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda jedynie w części dotyczącej powbijania słupków po granicy przy pomocy uprawnionego geodety. Powód nie przedłożył na ta okoliczność żadnych dowodów- pomimo wezwania go o to przez Sąd. Ponadto powód rozpytywany przez Sąd podczas oględzin nieruchomości nie był w stanie podać danych geodety, miejsca jego pracy, ale przede wszystkim nie był w stanie odpowiedzieć na pytanie Sądu czy był to geodeta z uprawnieniami.

W świetle art. 222 § 2 k.c. przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń. Przedmiotem powództwa negatoryjnego jest ochrona przed naruszeniem prawa własności, a celem i treścią roszczenia z art. 222 par. 2 k.c. jest przywrócenie i zapewnienie istnienia na przyszłość stanu zgodnego z prawem, a więc stanu władztwa nad rzeczą wolnego od ingerencji innych osób. W ramach badania przesłanek udzielenia ochrony istotne znaczenie ma jedynie to, czy osobie ingerującej w czyjeś prawo własności przysługuje skuteczny tytuł prawny.

W toku niniejszego procesu pozwany spełnił żądanie powoda –posadowił słupki. Fakt ten został przez powoda przyznany.

Mimo spełnienia świadczenia powód- oświadczając na rozprawie w dniu 18 stycznia 2017 r. „chciałbym żeby Sąd skończył dzisiejszą sprawę. Ona już cofnął, postawił słupki, więc jest już bezprzedmiotowe”- nie cofnął pozwu.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew, lub, jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Jak wynika z powyższego uregulowania, cofnięcie pozwu jest jedną z przyczyn, których istnienie sprawia, że wydanie wyroku staje się zbędne. Również spełnienie przez pozwanego w toku procesu żądania pozwu może czynić zbędnym wydanie przez sąd wyroku. Dzieje się tak wówczas, gdy pozwany spełnia świadczenie z zamiarem (w celu) zaspokojenia pretensji powoda. W takiej też sytuacji, gdy powód cofnie pozew, sąd powinien umorzyć postępowanie.

Spełnienie roszczeń powoda i nieistnienie już naruszenia własności powoda, przy braku cofnięcia pozwu sprawia, że na mocy art. 222 § 2 k.c /a contrario/ orzeczono o oddaleniu powództwa.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 par. 1 k.p.c., albowiem pozwany przegrał sprawę. Podstawą oddalenia powództwa było spełnienie świadczenia przez pozwanego czyniąc zadość żądaniu pozwu. Koszty powoda wyniosły 30 zł – tj. opłata od pozwu. Warto zaznaczyć, że nie zasługiwał na uwzględnienie wniosków powoda o zasądzenie kosztów usługi prawnej zgodnie z przedłożonymi przez niego paragonami. W świetle art. 98 k.p.c. Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Przedłożone przez powoda paragony za usługę prawną nie mieszczą się w kategorii niezbędnych kosztów procesu wskazanych w przedmiotowym przepisie.

O należnych wydatkach orzeczono na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR Agnieszka Pręcerek